

BR.1870. III . 18.

Dr. 1870, III, 18.

Dr. G. H. LAMERS,

VOORZITTER DER COMMISSIE UIT DE OUD-LEERLINGEN.

TOESPRAAK

AAN

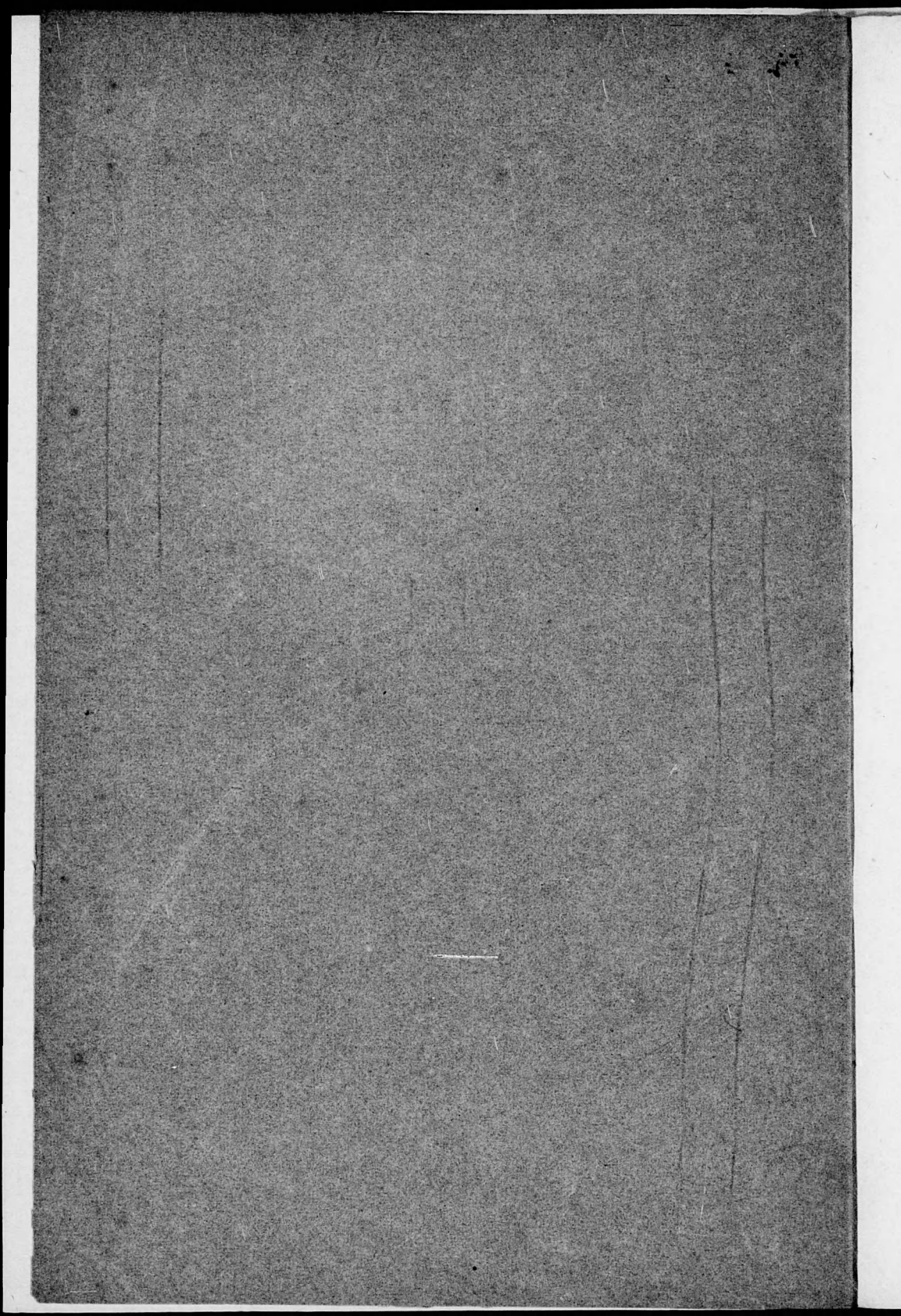
DEN HOOGLEERAAR

DR. B. TER HAAR.

23 MEI 1870.

6/6689

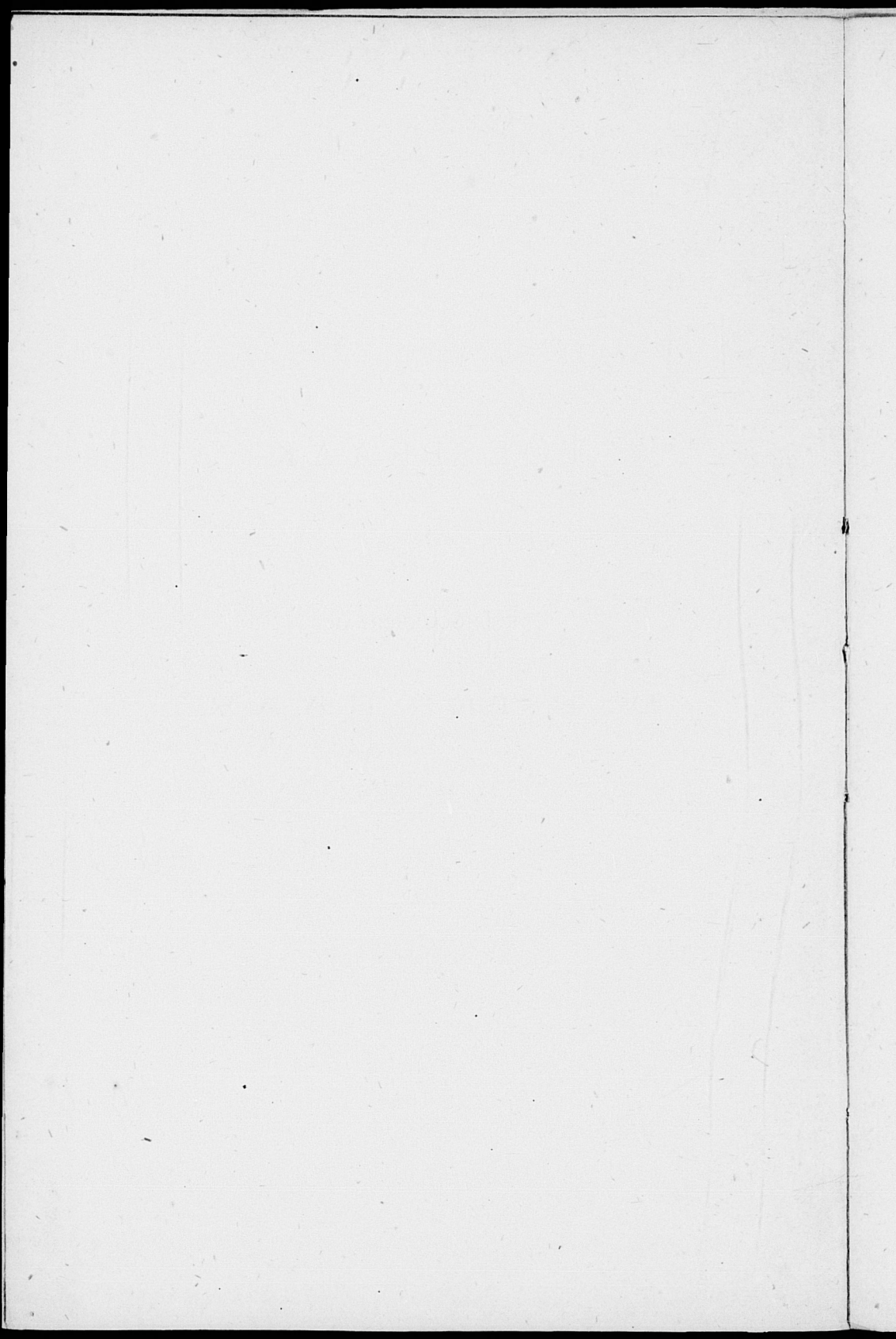
TOESPRAAK

AAN

DEN HOOGLEERAAR

D^R. B. TER HAAR.

23 MEI 1870.

Wij stellen ons voor, hooggeschatte Leermeester!
dat Uw gemoed op dezen feestdag bewogen wordt
door velerlei aandoeningen, opgewekt door eigene
herinnering niet minder, dan door woord en schrift,
waarin dankbare vereering en vriendschap U hare be-
langstelling toont.

Wij weten, dat Uw hart ook open staat voor het
woord, waarmede wij, namens Uwe voormalige leer-
lingen, in grooten getale, uit den aanvang zoowel als
ook uit den jongsten tijd Uwer Hoogleeraars-bediening,
U heden begroeten.

Wat hebt Gij al zien gebeuren in die veertig jaren,
sinds Gij op den 23sten Mei 1830 te Eemnes U aan de
heilige bediening verbondt. Stormen zijn over vader-
land en kerk — en over uw huis — gevaren. Toonen
van weemoed en rouw zijn Uwer lier ontlokt door
smarten, waarvan wij de herinnering thans niet bij

U verlevendigen, tenzij dan om dankbaar te roemen, dat betere hulp nog, dan welke eenmaal Uw Nelson ¹⁾ U bood, U door Uwen God bestendig verleend werd.

Wij danken Uwe Muse, dat zij Uwe vrienden in staat heeft gesteld, in Uw gevoelvol hart te lezen en Uwe levensbaan met U nog eens weêr na te treden. God heeft Uw hart gesterkt en U bijgestaan, menigmaal — zoo als Hij nog gisteren deed.

Wij weten hoe krank Gij waart nog maar weinige dagen geleden, maar waarlijk, nu staat Gij daar — men zoude zeggen — in onverzwakte kracht; altijd zijt Gij nog vervuld met de oude liefde voor de vaderlandsche kerk, aan wier heil Gij nog onlangs verklaardet niet te wanhopen ²⁾, en welke het woord gold in Uw moedig lied: »Uw toekomst bloeit nog, kerke Gods!»

Het was Uwen vrienden goed, op den gedenkdag van Uwen veertigjarigen Evangeliedienst te aanschouwen en te hooren, dat Uwe kracht niet vergaan en Uw geloof niet bezweken en Uwe liefde niet verkoeld is ³⁾.

En wat de wetenschap aangaat, in wier tempel Gij zoo waardig het priesterampt bedient, het is nog maar weinige weken geleden, dat Gij ons een uitnemend blijk geeft, dat in het 16de jaar Uwer Hoogleeraarsbediening, al gingen 24 jaren, in den Evangeliedienst roemrijk doorgebracht, haar vooraf, U nog de moed en de kracht niet ontbrak, om op den weinig betreden

bodem van Kerkelijke Historiographie den gansch niet wankelen voet te zetten.

Met het eigen woord, waarmede Gij vóór zeven jaar U tot den oud-Hoogleeraar BOUMAN gericht hebt, mogen wij U zelve op dezen dag wél toeroepen:

Wel is het terugzien zoet op veertig vruchtbre jaren,
Wel mag Uw dankbre blik verrukt ten hemel staren
Tot Hem, die met dit feest Uw werkzaam leven kroont,
Die met zoo rijke vreugd zoo rijk een arbeid loont 4).

Gij kunt het ons niet ten kwade duiden, veelgeliefde Hoogleeraar! dat wij, als feestgeschenk, U eenen schrijflessenaar aanbieden. Gij wilt werken zoo lang het dag voor U is, wenu dan, aanvaard dit geschenk en werk nog lang ten nutte van deze Hoogeschool en de vaderlandsche Kerk. »Onwillekeurig rijst” — zoo schreeft Gij vóór twee maanden — »het σπουδάσω ἐκάστοτε voor mijnen geest 5).” Vergun ons, dat wij onzen naam met onze vereering en onze liefde aan de plaats van Uwen arbeid verbinden, voor de volgende dagen. God geve, dat zij nog vele zijn!

Gij zijt velen ten zegen geweest met Uwe bezielde evangelie-prediking — in vijf gemeenten, eer Gij hier als Akademie-prediker optraadt, — met Uwe schoone en kalme studiën, te meer te waardeeren in dezen onrustigen tijd, met Uwe liefelijke zangen, voor menig-een, oud en jong, zoo rijk aan verkwikking en troost.

Al kon het vaderland Uwe talenten, de kerk Uwe diensten, de hoogeschool Uwen arbeid, al konden Uwe leerlingen Uwe lessen vergeten, mij dunkt, deze gedachte moet U aangenaam zijn, dat de gemeente des Heeren voortaan Uwen naam zal bewaren, als zij in het heiligdom hare Godgewijde liederen zingt ⁶⁾. Uw arbeid zal niet ijdel zijn. Hoe zoude dat ook kunnen wezen? Gij hebt vóór 40 jaar bij de aanvaarding der evangelie-bediening het woord van JEZUS tot het Uwe gemaakt, dat Hij sprak aangaande de *ζωή αἰώνιος* als de *ἐντολή* Zijns Vaders ⁷⁾. Dat gebod werd ook U gegeven, die taak ook U aangewezen. In deze levensroeping ligt het geheim Uwer kracht, zij verklaart den gloed Uwer poëzij, zij was de kracht van Uwen troost ten allen tijde, zij is de grond der bezieling van al, wat U vloeide uit mond en pen. Zij zal ook zijn de vreugd van Uwen levens-avond, Uw licht in den nacht des doods. God spare U lang — en de vrouw, die Gij liefhebt en de kinderen, die Uwe blijdschap zijn, en al, wat U dierbaar is. Wees nog lang met Uw leven ons ten zegen en als Uwe taak is afgewerkt en Gij het einde des gebods hebt vervuld ⁸⁾, hef dan het blijde feestlied aan, waarvoor de aarde, hoe rijk ook met vreugde gekroond, U de stof niet kon geven — waarvoor de hemel alleen rijk genoeg is aan vreugde.

A A N T E E K E N I N G E N .

¹⁾ De Hoogleeraar, destijds Predikant te Eemnes, had op eenen avond, in den tijd der Belgische revolutie eenen ruwen aanval te verduren, waarbij de hulp van zijnen hond, Nelson, hem zeer te stade kwam. Krachtig was door hem, ook op den kansel, het belang van Vaderland en Vorst bepleit, wat sommigen bewoners dier streken zeer mishaaide.

²⁾ Zie het hoogst belangrijk tafereel, waarmede het tweede deel van de Geschiedenis der Christelijke Kerk in Nederland door den Hoogleeraar werd besloten.

³⁾ Wegens eene ernstige krankheid des Hoogleeraars, had men zelfs nog Vrijdag te voren zich niet durven voorstellen, dat de Jubilaris op Zondag 22 Mei den predikstoel zoude kunnen beklimmen.

⁴⁾ Dit gedicht, even als het boven aangehaalde, is te vinden in den laatst verschenen Dichtbundel des Hoogleeraars.

⁵⁾ In de voorrede van de reeds vermelde *Historiographie der Kerkgeschiedenis*.

⁶⁾ Uit den vervolg-bundel der Evangelische Gezangen.

⁷⁾ Des Hoogleeraars intreë-tekst te Eemnes was Joh. XII : 49^b—50 .

⁸⁾ De tekst van des Hoogleeraars feestrede op 22 Mei 1870 was 1 Tim. 1 : 5.

